

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0907
(212) 227-4125
УНІОС (201) 451-2200
(212) 227-5250

PIK LXXXIX. Ч. 97. ДЖЕРЗІ СІТІ ІНЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 26-го ТРАВНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, MAY 26, 1982 No. 97. VOL. LXXXIX.

ЛЕОНІД ФІЛЬ ОБРАНИЙ НА ПРЕДСІДНИКА 30-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ. — У ПЕРШОМУ ДНІ НАРАД ОБРАНО ПРЕЗИДІУ, ВИСЛУХАНО ЗВІТ ВЕРИФІКАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ ТА ЗВІТИ ГОЛОВНИХ ЕКЗЕКУТИВНИХ УРЯДОВЦІВ І ГОЛОВНИХ КОНТРОЛЕРІВ

США відзначить 50-річчя

Першого Українського Жіночого Конгресу в Америці

Нью Йорк, Н. Й. (США). — Перший Український Жіночий Конгрес в Америці відбувся в днях 28, 29 і 30 травня 1932 року в Нью Йорку. Конгрес скликала Головна Управа Союзу Українок Америки, головою якою була тоді Олена Лотоцька. Головою Підготовчого конгресового комітету була Юлія Ярема, президенткою Конгресу Стефанія Абрагимова.

Делегатами на Конгрес були представниці українських жіночих товариств у ЗСА і гості-делегатки від товариств у Канаді в числі 58 осіб.

В 1932 році Союз Українок Америки складався з 29-ти відділів; відділи, що існують вже впродовж 50 років, такі: 1-ий, 2-ий, 21-ий, 34-ий, 35-ий, 40-ий і 41-ий. Вони мали своїх представниць на Конгресі. По Конгресі в 1932-му році послили нові відділи СВА: 7-ий, 15-ий, 24-ий, 26-ий, 27-ий, 28-ий та 36-ий.

Перший Український Жіночий Конгрес в Америці закінчився остаточно підготовчий період жіночої організації й дав непрямі далішні праці Союзу Українок Америки. Конгрес доповнив і поправив статут СВА і схвалив резолюції. Конгрес вітали листами і телеграмами різні товариства з Європи, Канади і Америки, як теж визначні жінки: голова Союзу Українок — Львів, посолка Мілена Рудницька; сенаторка Олена

на Кисілевська; письменниця Ульяна Кравченко; письменниця д-р Наталена Королева та інші. Голова Союзу Українок Канади Савелія Стечшин і касирка Анна Янда взяли особисто участь у Конгресі. На бенкеті склали привітні відомі жінки американського світу: Г. В. Миліген від Американської Жіночої Ради, письменниця Фені Гірт, Г. М. Бранер від молодих жінок-католиків Америки. Головний редактор щоденника "Свобода" д-р Лука Мишуга у своєму слові висловив побажання якнайкращого розвитку молодій українській жіночій організації, а "Свобода" від 13-го червня 1932 року подала докладне зведення з Конгресу, як теж помістила усі доповіді, що були виголошені на Конгресі.

Союз Українок Америки святково відзначає 50-річчя Першого Українського Жіночого Конгресу в Америці. З нагоди Конференції голів Окружних управ СВА, що відбувається 12-го і 13-го червня, ц.р., у Нью Йорку, заплановано відзначення цієї події святковим полуднем у неділю, 13-го червня, в готелі Рузвелт у Нью Йорку, під час якого відбувається вшанування учасниць Конгресу і вручення грамот Відділам СВА, членки яких були організаторками та делегатами Першого Українського Жіночого Конгресу в Америці.

Нові українознавчі курси в Торонто

Торонто, Канада. — Онтарійська Провінційна Рада Комітету України Канади може записати на своє конто новий успіх. Починаючи від вересня ц.р. ректорат університету Йорк, погодився поручити курс української літератури і мови відкрити ще й курс історії і політичних наук в департаменті історії. Професором курсу буде д-р Орест Субтельний. З 3-го червня в дні 8-го травня ц.р. відбувся в Йорк-університеті добродійний бенкет, в якому взяло участь понад 170 осіб. Поміж присутніми були представники наукового, політичного і господарського світу. Бенкетом провадив Богдан Онішук, а головним промовцем був проф. В. Тарнопольський. Поміж

промовцями були також президент університету Йорк проф. І. Мекдоналд, проф. М. Лулуп, проф. Г. Каплан, а поміж гостями сенатор Павло Юзик з дружиною. Новоіменовані професор курсів історії проф. О. Субтельний дякував властям університету та українській громадськості на руки голови Провінційної Ради КУК д-ра П. Глібовича.

Половину коштів утримання курсу української історії і політичних наук в Йорк-університеті в перших трьох роках бере на себе адміністрація того університету, а половину мусять зібрати українська громада. В дальшому усі коштів буде покривати університет.

Створено комітет для відзначення ФКУ

Нью Йорк, Н. Й. (Р.П.). — Старанням ньюйоркських відділів професійних товариств: Українського Лікарського Товариства, Північної Америки та Товариства Українських Інженерів Америки, і співучастю Українського Інституту Америки організовано тут громадський комітет для відзначення 25-річчя Фонду Катедри Українознавства.

Комітет, очолений відомим громадським діячем д-ром Степаном Ворохом, складається з таких голів товариств: Володимир Назаревич (Український Інститут Америки), д-р Любомир Ворох (УІТ-ПА), та Ігор Кмета (ТУІА). В комітеті діють ще члени цих товариств і Фонду Катедри Українознавства — Роман Волчук, Андрій Паучук, Віра Дейчаківська, Юрій Гончаренко та Роман Процик. Комітет планує дві акції з приводу 25-річчя ФКУ. В суботу, 12-го червня ц.р., у приміщенні Українського Інституту Америки відбудеться "Гарвардський Вечір". У програмі вечора виставка репрезентативних українських книжкових надбань бібліотек Гарварду за роки діяння ФКУ, далі коктейль і спільна вечеря. Головним промовцем вечора буде проф. д-р Ігор Шевченко, Думбертон Окс професор Гарварді та заступник директора Українського Наукового Інституту. Того ж вечора буде встановлено новий фонд у Гарварді на пошану основоположника та 25-річчя активіста Фонду Катедри Українознавства Степана Хемича, голови ФКУ.

Запланована друга акція розрахована на те, щоб включити ширші кола громадян метрополітального Нью Йорку у відзначення ювілею ФКУ.

Рочестер, Н. Й. — 30-та звичайна Конвенція УНСОЮЗУ, яка почалася у цьому гостинному місті 24-го травня 1982 р. вибрала у першому дні нарад Леоніда Філя, видатного союзного і громадського діяча в Канаді, на предсідника Конвенції, а відтак цілу Президію у складі: заступники предсідника Володимир Бойд-Борисевич і адр. Нестор Олесницький, — секретарі Марія Савчак для української мови й Меланія Мілянович для англійської. Предсідника Конвенції обрано в окремому тайному голосуванні, при чому п. Леонід Філь з Торонто отримав 239 голосів, а другий кандидат д-р Юліан Куляс з Чикаго отримав 180 голосів. На всіх інших членів Президії голосовано піднесенням рук, при чому не було другої листи. "Проти" заявилося 13 голосів.

Конвенцію започатковано співом американського і канадського національних гімнів, що їх виконала Галіна Сохань-Гриділ, заінтонувашви відтак українсь-

кий національний гімн, що його підхопила ціла зала.

Вступну молитву перевів архієпископ Української Православної Церкви в Америці Марко, прохуючи Господнього благословення для ведення нарад у дусі згоди і християнського братерства. Відтак головний предсідник УНСОЮЗУ д-р Іван Флис формально відкрив Конвенцію, виголосив вступне слово українською і англійською мовами (повний текст на іншому місці цього числа). Представлений д-ром І. Флисом голова місцевого конвенційного Комітету Володимир Гавриляк виголосив коротке привітальне слово.

Після прийняття порядку нарад без змін делегати вислухали звіт Верифікаційної Комісії, що її очолює Бернард Корчинський, — секретар Іван Гавриляк. Згідно з тим звітом у нарадах Конвенції бере участь 396 делегатів, 26 членів Головного Уряду і сім почесних членів. Один делегат зголосив, що участі не візьме, три ще не прибули. Ко-

місія повідомила також, що у справі протестів кількох Відділів щодо проведених у них виборів — Комісія затвердила рішення Екзекутивної.

Згідно з порядком нарад передано голосування на членів-Виборчої Комісії і Комісії просьб та назначення членів Пресової Комісії. На післяполудневій сесії, якою проводила вже обрана конвенційна Президія, делегати вислухали звіт членів Екзекутивної і Контрольної Комісії, які додатово доповнювали свої звіти, надруковані в окремій — розданій всім делегатам — книзі.

Головний предсідник д-р Іван Флис інформував про хід і лікування його останньої недуги та прихід до здоров'я, що привівши прийняли до відома з виявленням своєї щирої прихильності. Д-р Іван Флис подякував усім, які в часі його недуги надсилали йому з усіх сторін висловлювання співчуття і бажання якнайшвидшого видужання.

Після д-ра Івана Флиса

звітували коротко додатково заступники головного предсідника д-р Мирон Куропас, сенатор Павло Юзик — головний директор для Канади, заступники головного предсідника Марія Душин, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Ульяна Дячук і головний організатор Володимир Оріховський. Після вирішення правлящими черговості звітування членів Контрольної Комісії — звітували за чергою Іван Геврик, Богдан Футей, проф. Іван Телюк, о. прот. Степан Біляк і проф. Богдан Гнатюк. В усіх звітах підкреслювано ідеї братерства та потреби єдності і динамізму для дальшого розвитку УНСОЮЗУ.

У першому дні нарад при вітав Конвенцію заступник мейора Рочестеру Джеррі Курран, що його представляв місцевий діяч адр. Вілліам Андрушин. На другий день нарад Конвенції передбачено додаткові звіти головних радних і головного редактора "Свободи" та дискусії над звітами.

МОСКВА ПОСИЛЮЄ АНТИАМЕРИКАНСЬКУ КАМΠΑНІЮ

Варшава, Польща. — Пресове агентство Ройтерс інформує, що Советський Союз значно посилює в себе і за кордоном антиамериканську кампанію у зв'язку з ситуацією в Польській Народній Республіці, де все ще панує неспокій, утиски військових хунти, арешти, політичні процеси, недостача сільськогосподарських продуктів і продуктів першої потреби, страйки, підпільна діяльність поодиноких організацій і вільної профспілки "Солідарність".

у створенні напруження в своїй обороні, імперіалістичних інтересів" в цьому районі південного Атлантики.

В іншому коментарі Юрій Корнілов займає становище до промови президента Роналда Регена, виголошеної ним в Юріка, Ілліной. Також на його думку Реген, "закривав" справжні цілі "американського імперіалізму" і бажання Америки перенести в озброєнні, зокрема нуклеарному, Советський Союз. Крім того, на думку Корнілова, З'єднані Стейти Америки систематично ломлять міжнародні договори і вимушують до внутрішніх справ інших держав. Корнілов при тому категорично відкидає пропозиції Регена, щоб СССР долучився до програми західних держав, метою якої є підняти економіку Польщі, але це може статися тільки тоді, коли буде знесений воєнний стан і уряд В. Ярузельського погодиться на переговори із "Солідарністю". ТАСС з обуренням заявляв, що Вашингтон все ще думає, що має до діла, з Тексасом чи Каліфорнією, а не з суверенною, народно-демократичною державою.

Політичні аналітики думають, що у зв'язку з цією посиленою антиамериканською кампанією, пропозиції Регена й іншими справами, у Варшаві відбулося советсько-польське переговори, що їх із советської сторони очолював Константін Русаков.

У Парижі зник румунський письменник

Париж, Франція. — Паризька поліція підозрює, що румунський письменник, який робить все, щоб зникнути своїх противників як в Румунії, так і за кордоном.

Гіма пригадав ряд нападів на румунських дисидентів, як також побиття та поранення румунських співробітників "Радіо Вільна Європа", побиття румунських журналістів в Мюнхені і Парижі і т.п.

Як відомо, в останніх кількох тижнях Чавеську прогнав прем'єра і інших членів кабінету, які згідно з твердженнями румунських урядових чинників були "відповідальні за катастрофальний стан румунської економіки".

Брежнев відповідає Регенові в справі переговорів про зброю

Вашингтон, Д.К. — Державний секретар Александер Гейг заявив, що президент Реген уже отримав відповідь від Леоніда Брежнєва в справі зменшення атомових озброєнь. Дату про початок переговорів мають подати в скорому часі.

Гейг підтвердив, що Брежнев відповів на листа Регена, в якому американський Президент закликав до

значного зменшення атомових арсеналів в обох світових потугах. Як відомо, Президент Реген порушив це в своїй промові в Юріка, Іллі, в дні 9-го травня ц.р.

Державний секретар відмовився подати докладний зміст листа Брежнєва, додавши тільки, "що ми назначимо дату переговорів через відповідні дипломатичні канали в найкоротшому часі".

Французькі лікарі бойкотують конгрес у Москві

Париж. — П'ятсот французьких лікарів, спеціалістів недуг серця, порішили бойкотувати світовий конгрес кардіологів, що має відбутися в Москві у місяці червні. В цей спосіб французькі лікарі хочуть протестувати проти советської політики.

Президент французького лікарського товариства, заявив, що усі лікарі спеціалісти недуг серця підписали заяву, в якій підкреслюють, що причиною їхнього бойкоту конгресу є советська

агресія в Афганістані, як також стан, що настає останніми місяцями в Польщі.

"Кажуть часом, що політика не може перешкоджати медицині". Однак ми вважаємо, що свобода мусить бути всецільно збережена чи-то в літературі, чи в мистецтві, чи у філософії і т.д. свободи треба боронити завжди і всюди в кожній частині світу" — так подають французькі лікарі у своїй заяві.

Ще одна заява польської єдності

Використовуючи нагоду святкування 400-річчя віденської семінарії, що відбулася у Бялостоку (куди перенесли семінарію під час німецької окупації) в неділю 23-го травня ц.р., один із провідників "Солідарності" склав подяку примасові польської Церкви за підтримку у важких минулих місяцях. Третім голою М. Петкевич, провідник місцевої "Солідарності", якого через погане здоров'я саме звільнили з тюрми, відчитав у костелі подяку архієпископові Й. Глемпові. Вперше від грудня мину-

лого року хтось мав відвагу виступити в Польщі прилюдно з такими сильними словами критики і оскарження польського уряду, як це зробив Петкевич. Воно особливо цікаве, що ті слова впали у місто, де польська Церква не є так сильною, як в інших, бо у місті багато православних, ляхів, яких до уряду Архієпископ Й. Глемп негайно зареагував на слова Петкевича, підкреслюючи, що він не знає ішої доби в історії Польщі, коли б нарід був так сильно з'єднаний і так сильний душевно, як саме тепер.

Греки невдоволені розмовою з Гейгом

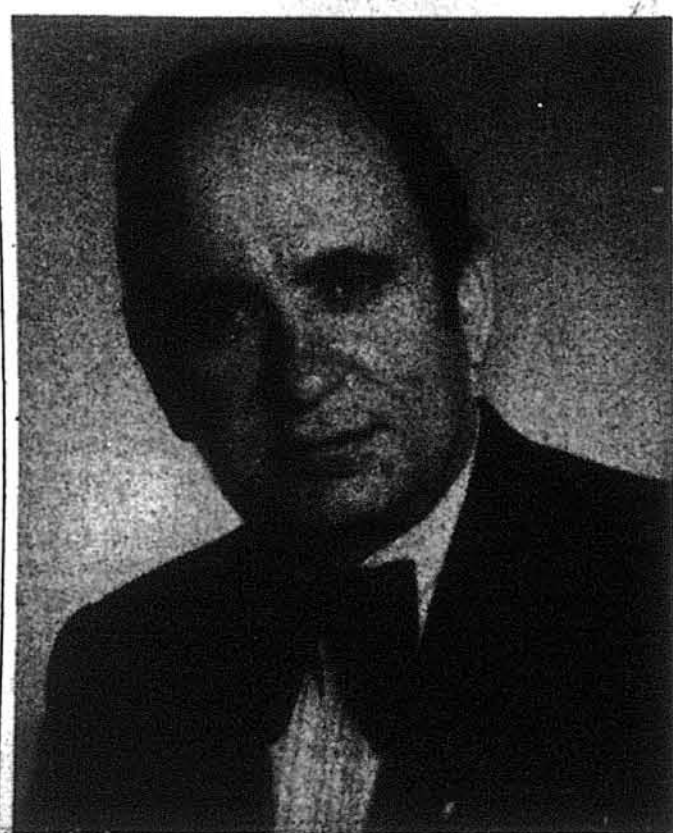
Атени, Греція. — Згідно з реченнями грецького уряду як теж західних дипломатів, греки висловлюють тепер деяке невдоволення з останньої конференції з Державним Секретарем Гейгом. Ці речення твердять, що Гейг відмовився від запроку Америки щодо ненарушності теперішніх грецьких

кордонів. Гейг мав сказати, що така заперука, звернена проти можливого нападу Туреччини, визнає б що країну "агресором", проти чого є не тільки Туреччина, але також члени НАТО, які вважають Туреччину важливим чинником на південно-східному крилі НАТО.

ВСТУПНЕ СЛОВО

ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ІВАНА О. ФЛИСА

ПІД ЧАС ВІДКРИТТЯ 30-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНС В
РОЧЕСТЕРІ, Н. Й., В ПОНЕДІЛОК,
24-ГО ТРАВНЯ 1982 РОКУ

Вельмиповажні і дорогі Делегатки і Делегати!
В імені Головного Екзекутивного Комітету та від себе особисто сердечно вітаю Вас на цій уже 30-ій з черги Звичайній Конвенції Українського Народного Союзу: ВІТАЙТЕ!

Наші конвенції підпорядковані тільки законам стейтів Америки і провінцій Канади, в яких наш Український Народний Союз веде свою діяльність, і вони є найвищою владою в усіх справах, що відносяться до нашого Союзу та його стану і діяльності. Ми зібралися тут на нашу 30-ту з черги конвенцію згідно з цим статутом та з головним завданням: перевірити і оцінити діяльність обраних попередньою конвенцією керівних органів за останні чотири роки та намітити такі плани і винести такі рішення, які в нашій оцінці є найбільш на потребу нашому Союзові і його членам, та обрати таких осіб до керівних органів, яких ми вважаємо за найбільш кваліфікованих для здійснення намічених планів і виконання винесених рішень.

Ми щасливі, що в наших дебатах і в наших рішеннях ми не потребуємо блукати із зав'язаними очима, як сліпий Оріон мандрував до Сонця. За два роки нашому Союзові сповнилося 90 років його існування та його найбільш завзяті і найбільш творчі мандрівки до нашого сонця, до крайшої долі нас самих у Новому Світі та нашого українського народу у все ще поневомленому Старому Краю.

Але, знаючи наше минуле і пам'ятаючи про нього, ми повинні реально і вповні та завжди здавати собі справу із сучасною, з кожної хвилини новою ситуацією, нових можливостей і нових труднощів, які нових викликів та нових потреб.

Багато дечого нового заіснувало і протягом чотирьох років нашої каденції, хоча в нічому не змінилася проблема проблем нашого століття, себто поділу світу на два табори, які себе взаємно заперечують і виключають: на табір народодовладдя з глибокими моральними засадами, що всі люди створені рівними та наділені їхнім Творцем невід'ємними правами, між якими є право на життя, волю, та змагання до щастя і на безбожницький табір рабовласників, які всіми засобами, включно з розбосом і народодовладдям, змагаються до підкорення собі всього світу.

В Україні, після ламарних спроб фізичного народодовладства, найбільш жорстоким прикладом якого назавжди залишилося в історії голодова облога України в 1932-1933 роках та до відмічення 50-річчя якої в наступному 1983-му році приготується вільна українська громада на поселеннях, продовжується тепер не менш жорстоке народодовладство у формі "злиття націй", себто фізичне і духовно-культурне "злиття" українського та інших неросійських народів у один московський "котлолок".

Очевидно, що народ наш український та інші волелюбні народи борються проти цієї народодовладної затиї московських поневомлювачів, приносять у цій боротьбі великі жертви та очікують нашої допомоги і нашого заступництва у вільному світі.

В Америці у цьому чотирьохрічному часі на перше місце висулилася економічна нестабільність, що має свій вплив і на ситуацію в нашому Українському Народному Союзі.

У цьому, в багатьох відношеннях тривожному часі в світі, в Україні і в Америці, набрали нової гостроти і традиційні тенденції нашого внутрішнього розбрату. Про стан і розвиток в нашому Українському Народному Союзі в цьому чотирьохрічному періоді інформують Вас наші звіти і вони становитимуть основу наших конвенційних дебат та наших рішень на чергові чотири роки. Моїм головним побажанням для цієї Конвенції є, щоб ми у наших дебатах і в наших рішеннях пам'ятали про велике і славне минуле нашого Союзу та думали про його майбутнє, і щоб наші дебати проходили в дусі того братерства, що є основою нашої організації.

При цьому пам'ятаймо, що за цими нашими нарадами, що відбуваються у час підготовки до нашого найбільшого ювілею 1000-річчя християнства в Україні, з найбільшою увагою та з побажаннями і надіями слідкуватимуть наші

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1993

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-9984) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda". Postmaster: Send address changes to: "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті дописи підписані авторами не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх читачів від надання грошей, цінних речей, документів, які можуть бути використані проти них. Незадоволення матеріалом повертається тільки тоді, коли автор самостійно вказує на це. Задрезована ковертка з відповідною поштовою оплатою — за зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНАОу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Навіщо Об'єднані Нації?

Коли генеральний секретар Об'єднаних Націй Гавіє Перез де Куєр заявив під кінець минулого тижня, що його кількатижнева посередницька місія у британсько-аргентинському конфлікті за Фальклендські острови скінчилася невдачею і що він виключає себе з подібних дальших заходів, то він підкреслив тільки сумнів, який існував вже давно: навіщо взагалі існують Об'єднані Нації, кому вони потрібні, що вони можуть вчинити для місії, задля якої були засновані — задля збереження у світі миру. Відомо, що Об'єднані Нації прийшли на світ у 1945 році, році закінчення Другої світової війни, з первородним гримом, який згорі виключав їх роллю сторожа і протектора світового миру. Коли за чартером ООН Советський Союз став одним із п'яти постійних членів 16-тичленної Ради Безпеки ООН з правом "вето", то це від самого початку був глум над здоровим розумом — поставити найбільш безскупупу агресора-імперіаліста в позицію сторожа і оборонця світового спокою і миру.

І коли тепер названий генеральний секретар ООН заявив, що він передає справу Фальклендських островів знову Раді Безпеки ООН, то це теж подобає на кпини. Адже ця справа вже була предметом розгляду Ради Безпеки ООН, яка всіма голосами при одному голосі Панамі, "проти" і при "невтральній" позиції СССР натаврувала Аргентину як агресора і наказала їй відкрити з Фальклендських островів своє військо.

У відповіді Аргентина назвала таке становище крайньою несправедливістю і, очевидно, доручення Ради Безпеки не виконала. Про будь-які санкції супроти Аргентини в ООН навіть не було мови, бо згори було відомо, що ця найвища міжнародна організація не має змоги перевести будь-яку рішучу акцію: бо не тільки не має свого війська, але й не має в міжнародному світі поваги, не має авторитету, а ту повагу й авторитет загирили советські "вету" проти спроби Ради Безпеки ООН замирювати різні міжнародні конфлікти.

Повне безсилля Об'єднаних Націй і повне загирення авторитету виявила історія американських "закладників" в Ірані. Коли тамошний фактичний диктатор аятолла Хомейні наніс такий політичний тодішньому генеральному секретареві ООН Куртові Вальдгаймів, який полетів до Теграну інтерв'ювати у справі "закладників", — що навіть не прийняв його, не захотів із ним говорити, то що й казати про кремлівських володарів великодержавницької потуги СССР, для яких Об'єднані Нації стали тільки і виключно тереном вигідного перепачкування своїх шпигунів до Америки з дипломатичними паспортними і з титулами урядовців в ООН, чи членів советської місії. Серед безлічі пресових коментарів на цю тему можна було вчитати, що коли донедавна вважали Вієнь і Женеву за своєрідні біржі шпигунського світу, то тепер такою біржею став Нью Йорк, а в Нью Йорку скляний палац Об'єднаних Націй при Першій авеню.

Компромітація Об'єднаних Націй, як апарату міжнародного миру, виявлена в британсько-аргентинському конфлікті за Фальклендські острови, — це тільки остання позиція у довгому реєстрі подібних і ще гірших компромітацій. Адже існування Об'єднаних Націй ні трішки не перешкодило Москві перевести у 1979 році збройну окупацію Афганістану (як раніше окупацію Чехо-Словаччини), яка триває далі. Хронічною бочкою пороку став Близький Схід з ізраїльсько-арабською ворожнечею та нерозв'язаними проблемами арабських палестинців, суверенітету над Єрусалимом, ролі Сирії в Лівані й чергування ізраїльських налетів проти центрів палестинців та їхніх відділених терористичних дій. Існування ООН не перешкодило советській імперії послідовно, від закінчення Другої світової війни, поширювати свою "сферу впливів" у різних країнах всіх континентів — безпосередньо чи посередньо, руками озброєних Москвою кубинських воєнків. Не припиняється криваве війна між Іраком і Іраном і вже навіть не згадується про якісь посередницькі місії генерального секретаря ООН в тому конфлікті. І коли після сповідної "співіснужальної ідилії" між ЗСА і СССР (адже у червні 1980 року у Відні, після підписання САЛТ 2, Джиммі Картер і Леонід Брежнєв прилюдно цілувалися) — коли після цієї ідилії американсько-советські відносини знову завернули до стану холодної війни, то вся смертельно важлива проблема зброєння і роззброєння стоїть далеко поза Об'єднаними Націями.

Як заснована після Першої світової війни Ліга Націй затратила свій престиж і авторитет і загинула з вибухом Другої світової війни, так само загинула і Об'єднані Нації, але було б краще, як би зліквідовано цю зайву безсилну установу — не чекаючи на вибух третьої світової війни, якої ніхто собі не бажає.

Залюбки, повсюдно і заповзятливо вихваляється режимом пропаганда дешевим мешканням житлом у СССР, яке дійсно в порівнянні не тільки до західних країн, але й по відношенню до інших кошти-показників самого советського життєвого стандарту, є доволі низьким. Доречно вказати, що це й допомагає великою мірою в'язати кінці, навіть "добре" ситууванням пересічним советським родинам, які в іншому випадку мусили б себе ще більше ущемлювати у задоволенні навіть найбільш необхідних життєвих потреб. Гедрик Сміт, у своїх "Росіях", згадує, наприклад, про одну таку типічну триособову родину, в якій двоє працюючих — чоловік і жінка, маючи на утримання ще малолітнього доньку, заробляють місячно 210 карбованців. Із цього заріку, який вони вважали зовсім добрим на советські умови, вони видають дві треті на харчі, 56 карбованців на одяг, транспорт, розваги, тютюн і т.п., і тільки 12 карбованців на двомісний мешкання. Цих неповних 6 відсотків двох заробітків, платять, що вони їх віддають на житло, і є в загальному нормальним для советського побуту, виключаючи очевидно привабливу упривілейовану під кожним оглядом номенклатуру, що її не стосується того роду "нормативів".

Цілеспрямоване і зручне пропагандистське використання дешевого житла режимом буває зокрема у

А. Каміньський

„КОМУ ПОСТУПИТИСЬ?“

(На тілі житлової проблеми в Советському Союзі)

пшним у цих західних людях, які, звичайно, не здають собі справи з цього, як недостатнім є стан мешкання міст, навіть у новобудовах, якщо йдеться про їхню величину, як і будівництво, вигоду, службове винищення і рівень мешканської культури взагалі. Чейже не секрет, що часто нові помешкання потребують ремонту ще перед тим, як їх здають до ужитку і про це не раз пише й сама советська преса. Це поперше. А подруге, західні люди привикли розглядати і оцінювати того роду явища за своїми власними капіталістичними критеріями і засадами — попиту і продажу, — не знаючи того, що в „умовинах розвинутого будівництва соціалізму“ і якраз особливо в ділянці мешканського житла цей принцип не діє. Тобто дешеві ціни на вживання мешканств не є наслідком того, що вони є малі, або в недовільному стані. Ані не тому, що їх досить і „розв'язана житлова проблема“ понизила вже на них ціни. Зовсім навпаки. Низькі ціни навіть й тоді, коли вони є й високі в деяких випадках, беручи на увагу потанні стан даних мешканських одиниць, або й порівняльно може й знизити в інших будинках в контексті ці-

лості коштів життєвого стандарту, є за всяких умов визначеною звичайним нормативним рішенням властей згори, які теж мусять рахуватися із тим, щоб не перетягнути струни у так підставовому і соціально важливому питанні людського буття, як забезпечення людини даху над головою. Вони аж надто добре свідомі всіх поточних наслідків і ускладнень психологічно-соціального і політичного характеру, якщо б вони не розв'язали цієї проблеми бодяй в мінімальних розмірах власне при допомозі зниження ціни. А водночас така штучне зниження мешканських оплат служить дуже вигідним параваном для прикриття фактичного стану в мешканському забезпеченні, яке терпить на перманентну недостатню житлову площу і перенаселення.

Це не перешкоджає очевидно, офіційній пропаганді постійно твердити, що „житлова проблема у нас розв'язана“. І, наприклад, тільки 28-го квітня, ц.р., „Радянська Україна“, звітуючи про наради у раді міністрів УРСР 26-го квітня над „підсумками виконання Державного плану економічного і соціального розвитку УРСР і Державного бюджету УРСР за перший квартал 1982 року“,

подала, що вже є „перевиконаний план введення в дію житла...“.

До речі, в даному випадку не подано жадних величин ані в загальних числах, ні у відсотках, хоч про інші ділянки позитивного більш конкретно. Цьому, очевидно, немає чого дивуватися, коли зважити, що властям дуже незручно і многотрудно жонглювати тут будь-якою конкретною статистикою, хай і підтягнутою і підкрашеною на їхній лад. Ще в 1920 році визначено для советського громадянина мешканцеву норму у величині 9 квадратних метрів на особу. Згідно з даними різних експертів з советської житлової ділянки, цієї мети не сягано сьогодні понад 60 років пізніше. Американський советолог Генрі В. Мортон, який від років спеціалізувався в житловій політиці СССР, на основі самих советських джерел доказав, що ще при кінці 1970 років пересічна житлова площа на особу вносила лише 6,7 квадратного метра. Від того часу не багато змінилося, зокрема коли взяти до уваги, що населення постійно зростає, а житлове будівництво постійно залишається в категорії „Б“ советської економіки. Так, наприклад, хоча в роках 1956-1975 — згідно зі советськими джерелами — побудовано 44 мільйони нових мешканських одиниць, то в тому ж самому періоді населення зросло на 45 мільйонів.

(Продовження буде)

Іван Кедрич

ОЛЕНА ФЕДАК—ШЕПАРОВИЧ

чині суворого польського військово-поліційного режиму. Під скромною вівською того Комітету насправді йшла відбудова поруйнованого війною і новою окупацією всього українського життя — культурного і господарського, після чого прийшла й відбудова політичних клітин.

Шість доньок і два сини

Степан Федак і його дружина Марія з дому Січинська мали восьмеро дітей. Це власне була така родина, що її хроніку міг би написати тільки великий письменник-епік хоч би типу німецького Томаса Манна, який вклався такою родинною хронікою у своєму творі „Будденброки — розпад одної родини“ (переклад також на англійську мову). Найстарішою була власне недовго померла Олена, відома серед приятелів тільки як „Галія“. Як дівчина поїхала з батьком і його приятелем поштом до австрійського парламенту — д-ром Євгеном Олесницьким, мабуть найбільшою індивідуальністю української провідної верстви напередодні минулого і цього сторіччя, — на Україну і та подорож залишилась їй у пам'яті на ціле життя. Студувала філософію у Відні й журна-

лістику у Берліні; вибух Першої світової війни не дав їй закінчити студії. Вийшла заміж за інженера Лева Шепаровича і, коли її чоловік пішов в ряди української Галицької Армії на Наддніпрянську Україну, то і вона потяглась туди та ніколи не відставала далеко від бойового фронту. Але ще в часі облоги Львова Олена Шепарович була активним членом Українського Червоного Хреста і була уповноважена урядом ЗУНР для переговорів з поляками у справах полонених. Після воєнної прогрі інж. Л. Шепарович став представником великої німецької технічної фірми „Сіменс“ на Польщу, але вже на своєму 52-му році життя помер передчасно за Другої світової війни у Кракові. Їх однією дитиною була Ольга — згодом абсолютна журналістичного факультету у Варшаві, тепер голова Спілки Українських Журналістів в Америці, одна з чоловічих діячок Пласту, вдова по недовго померлому лікареві Миколі Кузьмовичеві, сама вже двократна „бабуня“.

Галія Шепарович стала між двома світовими війнами однією з піонерок українського жіночого руху. Найближча співробітниця і особиста приятелька голови Союзу Українок Мілени

Рудницької — була разом із нею активним членом УНДО, а коли Союз Українок розійшовся з УНДО у добі так званої „нормалізації“, стала активним членом новоствореного „Дружнини княгині Ольги“. Була теж редакторкою органу тієї жіночої організації „Жінка“ — одного з найкращих часописів в історії української преси. Важко хворіла вже від 8 років. Але до кінця свого 88-літнього життя Галія Шепарович зберігала притомність ума. Похликала на свого довголітнього широго приятеля д-ра Луку Мишугу, який казав себе похоронити у фруку, і просила до нього похоронити її у найкращій чорній сукні з білими рукавичками — але похоронити тихо, без ніяких промов над могилою і без трізни. Людина високої товариської культури, мила привітна, така, яких немає багато, справжня представниця роду Федаків.

Молодша від неї сестра Ольга (Оля) була вдовою від часу трагічного вбивства її чоловіка полковника Євгена Коновальця, більшевінським провокатором Валюхом у Роттердамі 28-го травня 1938 року. Втратила теж єдиного сина-інженера, який у молодому віці впаав жертвою смертельної недуги пістріаки; сама померла у Римі 1980 року, відокремившись від людей, — трагічна постать до кінця свого життя зберегла сліди небуденної жіночої краси.

(Продовження на ст. 4)

Ори.

Дві українські книжки

—англійською мовою

Коли вислів „невтомний“ розуміти не лиш як увічливий комплімент, а як реальне окреслення, то його можна б серед наших сучасників з усією слушністю віднести до Дмитра Нитченка в Мельборні, Австралія. Дійсно треба дивуватися, звідкіль у тієї тихої, милої людини, перетяженої фізичною заробітковою працею й сімейними обов'язками й турботами, досі бралось стільки енергії й часу для культурної й громадської роботи для рідної, хоч на двадцять тисяч кілометрів віддаленої, України. Він і талановитий поет і письменник і публіцист, редактор традиційного вже австрійсько-українського літературного альманаху „Новий Обрій“ і літературознавець (автор нещодавно виданої чудової студії „Люди великого серця“) і педагог — учитель українських суботних шкіл, провідний діяч Української Шкільної Ради в Австралії і голова Літературного Клубу українських установ. А ось тепер він намагається заповнити й ще одну нашу занедбану ділянку — видання популярних українських книжок англійською мовою для чужинців і для наших власних дітей, які читають здебільша лиш англійськомовну літературу.

Дві чепурні багатолітні, розмовні книжки — „So this is Australia“ (видавництво „Байда“, Мельборн, 1980) і „New Guinea Impressions“ (видавництво „Ластівка“, Мельборн, 1981), обидві з передмовою Юрія Ткача, це фактично переклади раніше виданих українськомовних збірок есеїв і подорожніх спогадів Дмитра Чуба (літературне псевдо Д. Нитченка) хоч і допов-

нені деякими додатковими есеями. Англійська мова в них хоч не особливо блискуча й вишукана, проте бездоганна граматично й стійка, а її невисуканість мабуть і відповідатиме смаку пересічного, особливо молодого, англомовного читача. Молодих людей ці книжки можуть зацікавити зокрема своїм „екзотизмом“ — описом давнього австралійського й новогвінейського пралісу, барвистим змалюванням зустрічей і темоширими тубільцями, людьми кам'яної доби, з їх предками й обичаями й оригінальними культурними формами. Але ж для чужинського читача — це не тільки „екзотизм“ у Чубових книжках; його напевне зацікавить зустріч східноєвропейських скитальців із новим англосакським світом, їх перші, трохи неспільні й часом кумедні кроки на п'ятому (чи п'ятому?) континенті. А австралійський читач ще зацікавиться Чубовим шуканням за біографічними слідами українського антрополога й світового слави мандрівника-відкривача Миколи Макухи-Маклая, бож рід цього науковця-андрівника (одруженого з дочкою австралійського прем'єр-міністра) і досі живе в Сідней й займає видатне місце в місцевих вищих колах.

Обидві ці книжки можна б сміливо рекомендувати також читачам нашого молодого покоління на американському континенті, бо вони могли б знайти в них чимало нового й цікавого не лиш про далекий заморський край, а й про рідну українську батьківщину і про малознаних земляків за Тихим океаном.

Вступне слово...

(Закінчення зі стор. 1)

приятелі, зокрема всі наші члени і наша велика громада, як і наші вороги — з цілком протилежними побажаннями. Докладімо ж всіх зусиль, щоб виправдати надії наших членів і наших приятелів, зокрема їхні надії на нашу будуючу діяльність у змаганнях до кращого завтра нас самих і тих, що прийдуть після нас, як і у нашій допомозі у змаганнях і боротьбі нашого українського народу за волю і незалежність.

На закінчення цих коротких вступних заваг згадаймо ще з пошаною та вшануємо хвилиною тихої молитви тих наших 2,836 членів, які протягом минулої чотирирічної каденції відійшли від нас у вічність, між ними і такі заслужені діячі, для громади і народу довголітні провідні діячі, як головний касир УНС Роман Слободян, довголітній головний контролер д-р Володимир Галан, довголітній головний радний і головний контролер Іван Іванчук, довголітній головний радний Володимир Дідик та головний радний Василь Гузар, — усі почесні члени Головного Уряду Українського Народного Союзу.

Ще згадаю, що наш місцевий Конвенційний Комітет під проводом свого невтомного голови Володимира Гавриляка доклав багато знання і труду та всіх зусиль, щоб забезпечити цій нашій 30-й Конвенції всі потрібні для неї умови, приміщення для делегатів і їх нарад, відповідну культурну програму-концерт і конвенційний бенкет, публікацію Конвенційної книжки та про присмерний побут у цьому місті. Цей Комітет заслужив собі на наш респект, подив і нашу вдячність.

На цьому відкриваю формально і згідно зі статуту 30-ту Звичайну Конвенцію Українського Народного Союзу та від серця і душі бажаю їй повного успіху. Щастя нам Боже!

весь час провели на подвір'ї, — сказав пан Костюк. — Але я знаю, що ви любите подорожувати і щось побачити. Ідьте в гори, на Гленвуд Спрінгс, покупайтеся, а тоді — куди хочете. В Колорадо куди не спрямуєш, скрізь чудово.

Колораді, в тім числі й українці — палкі патріоти свого степу і свого міста, хоч і вони вже встигли відшестуватися. Тут їх притякують не так негри, як мексиканці. Отже, патріоти свого міста люблять його з передмість. Ну, а до Чикаго щось особливої любови не відчувало, хоч в нім на показ є чарівні куточки. Трохи тих куточків у нас замало, і вони замальовані.

Звечера я почала креслити фантастичні плани, як то ми викупаємось у срібчаних купелях, наберемо снаги й „махнемо“, наприклад до „Солт Лейк Сіті“ — до Юти. Були ще й далі ідеї, але їх покину могому чоловікові не відкрива. Покину — зробити піратства миль до купелів. Ми всі в Америці моторизовані, навіть старі прабабуни їздять автами з кінця в кінець особливо, коли їх возить зять чи син, то що такого пару сотень миль? Еге ж, миль мають неодолакову довжину. Вони відносні, як усі інші на світі. Гори круті й запаморочливі, але найгірше те, що наше авто відмовилось „давати“ більш ніж 35 миль на годину. Якби то був кінь, його можна б батогами підганяти, а з авто нічого не вдієш. Довелось зав'язати нерви вузлом і терпіти зносити насмішки патлатих молодиків, що фуражи повз нас своїми баскими автами й кепкували. При кінці вакацій нам порадили піти до майстерні й перестроїти наш карбюратор на гірський лад, але вже було запізно. Бо тоді другого чи третього дня довелося б знову переїздити на чикагський стиль. Ось і славі Гленвудські купелі. Нам казали, що тут треба заздалегідь займатися помешканням, якщо хочеш бути при самім басейні. Ми пішли просто до каси, спитали, чи є вільна кімната, нам відповіли, що є, і ми заплатили 50 доларів на добу! Але зате під самим ставком. Потім ми цілу ніч не спали: коли порозходилися гості, в басейнах стали купатися та фіртувати мільйони прайвників. А раноранці почали хлопотатися діти. Крім того, в нашій кімнаті, як ми ввійшли світло, назустріч нам виповз вустатий тарган. Одним словом — люксус!

(Продовження буде)

Ганна Черніш

ЧЕРВОНІ ГОРИ, ПРЕРІЙ ПРОСТОРИ

Любуючись червоними декораціями й шкодуючи, що примітивні білі загородки на сцені псували природну красу. По горі розбризали сонні та ясно, що схили здаються велетенськими хвилями зеленого моря.

— А знаєте, йшишть японський жук... — з жалем промовив пан Костюк.

— А тут завжди засідає поліція, — заважала щось інше пані Софія. Нас також одного разу зловили, але тепер ми навічені. А онде вже когось піймали. Вже поліція сповідає...

— О ні, — заперчила я: придивіться: то „переливання крові!“. Так, опинитися в горах без газоліни — справа трагічна, і поліція рятє бідолоху (а вквиток все таки дасть).

— Це певно італієць, — здогадався пан Костюк. — Вони женуть 90 миль на годину і нюхом чують, коли поліція близько. Але часом попадаються. Приїжджаємо повз Айдаго Спрінгс — старі копанні золота, покинуті давно. Тепер тут теплі купелі. Через те, що це недалеко від Денверу, сюди їздять на лікування артритів смерити й кандидати в смерити, але молодше населення зневажливо називає ці купелі болотом і їде в чисті води Гленвуд Спрінгс (понад 150 миль). Дорогу оточують високі й небезпечні гори. А небезпечні вони тим, що як застане гроза, то може змити з лиця землі, і хто зна скільки людей так загинуло. Злива змиває і будинки, що діпляться на горах. Три роки тому півтораста людей загинуло в дощових потопах. Вривалися ті, що повизлазили на міцні дерева. Тому то восени цю дорогу замикають.

— А нам аби гриби вибирати, — каже пані Софія. Костюки та й багато інших денверські газардові „гриболови“. То треба бути тільки українцем, щоб у

високих горах познаходити карпатські гриби. та ще й справжні, не якісь там печериці! Серед грибів є й „партизани“, дебо то підпільники, що їх треба не побачити, а відчутти. Від пані Софії жаден підпільник не сховається, але є істота, що й пані Софію обмишкить: як повисли гриби на сонці, то білка їх покрала. А може то не білка?

Над нами страшна темносонна хмара. Але швидше авто пана Костюка її перегнало, і знову навколо соняшно. Ніде нема таких чудових фотогенічних хмар, як у Колорадо, а головне — вони не висять, а мандрують, куди їм захочеться. То скажіть їй „Згини!“, а вона і пропаде.

— А в тім лісі ми збирали гриби, — розповідають наші господарі. — Ходили-ходили, дивились тільки за грибами, й забували. Ніде ні доріжки, ні оселі, а вже й ніч надходить. Вилізли якось на шпиль і, на щастя, побачили дорогу, та й випулилися...

Хмари посідали на гори, сходять, як на дрижджах, ростуть, більшають, але вони такі легенькі, пухлясті — з них дощ не буде. Нас доганяє дзвіночоглоса гірська річка, повна форелів. А ось озеро Луна, що його, здається, всі українські мистці вималювали, і ще для багатьох вистачить того озера.

Вечері, шасливі й натомлені, повернулися в Денвер. Гостинна хата Костюків уже нам здається домівкою, а Чикаго немов уві сні вмикається. Це, між іншим, дуже добре властивість. Всім відомо, як то важко покидати свій дім під час вакацій: домовлятися з сусідами, щоб kota нагородували, вазонки підливали, вважали на злодіїв. Ну, і всякі трюки, як того злодія ошукати: наставити „таймер“ на світло, на радіо, може й на телевизор, завіси розсунути, біля гаражу світло засвітити (дехто каже — навпаки, не запалювати). А злодіїв з того регочеться, аж за боки береться. Ну, вже як якимось вище і підвіря, то вакації далібі зіпсувались би, коли б людина думала, чи замкнула вона задні двері, чи вимкнула залізо, чи мабуть забула, чи попередила молочаря, щоб нічого не приносив... Але, нормально, про все це на вакаціях не згадується й не говориться, бо й так нічого вже не відієш. Тепер нічого крім вакацій не існує. І тому вони такі чудові! Та ще коли є таке товариство, як Костюки, що самих себе й усе, що мають, віддають нам. Здається, що ми вдома. Але де ж нас удома будуть так частувати та розважати!

Ну що ж, нам було б дуже приємно, коли б ви тут у нас

„Майбутнє української науки в Америці“ в УВАН

Старше, середнє і молоде покоління українських учених взяли участь у дискусійному вечорі, що його влаштувала УВАН у ЗСА 27-го березня ц.р. у Нью-Йорку.

Вечір відкрив віцепрезидент Української Вільної Академії Наук Ярослав Білінський, викладач політичних наук у Делаверському університеті. Він підкреслює, що Академія об'єднує не тільки учених старшої і середньої генерації, але й молодих, яких прагне якнайбільше притягти до співпраці.

Я. Білінський сказав, що сьогодні він був у слов'янському відділі ньюйоркської

Публічної бібліотеки і бачив у каталозі велику серію видань Академії українською і англійською мовами. Тепер Академія готує до друку ряд публікацій, зокрема серію архівних матеріалів, серед них „Щоденник“ Євгена Чикаленка, оригінал якого зберігається в Академії.

С. Чикаленко був відомий український громадський діяч в добу царського самодержавства. Заможна людина, він матеріально підтримував українських письменників і пресу, зокрема першу українську щоденну газету „Рада“, що виходила в Києві в 1906 - 14 роках. Василь Омеляченко, гене-

ральний секретар Академії і директор бібліотеки та архіву, говорив про цінні книжки і архівні матеріали, що їх зберігає Академія. Олег Федішин, науковий секретар Академії, говорив про наукову діяльність Академії. Однією з форм її наукової конференції. Невдавано розпочато виклади, присвячені окремим великим містам України.

Президент УВАН, учений мовознавець Юрій Шевельов прочитав доповідь „Майбутнє української науки в Америці“. Він сказав, що нині в ЗСА і Канаді при кількох університетах діють українські наукові інститути та катедри, які ведуть дослідну роботу, виховують молодих учених. УВАН, як незалежна установа, має свої особливості. Понад тридцять років тому Академію заснували українські вчені, багато яких у минулому було пов'язано з Українською Академією Наук, заснованою у Києві 1918 року. Ці вчені прагнули зберегти традиції тієї Академії і знайомити американський науковий світ з українською наукою.

Сьогодні старше покоління уже майже все відійшло. До Академії прийшло середнє покоління українських учених, що здобули освіту в Америці. Приходить молоде покоління.

Перед Академією стоїть ряд завдань. Як програмі мінімуму праці Академії проф. Шевельов накреслює даліше видання англійських „Аналізів“ Академії, публікацію монографій і архівних матеріалів, збірних за роки праці Академії. Видання архівних матеріалів, що зберігаються поза межами України, має величезне значення, бо тепер в СРСР архівні частково нищать, багато історичних подій, а то й цілі періоди історії замовчуються або перевертаються.

Академія може розгорнути значно ширшу працю, якщо до неї прийде більше молодих науковців. Одним з її завдань було б об'єднання кращих традицій української і американської науки. Певну роль відіграє в Академії українська мова. Це особливо важливо тепер, коли в Україні йде наступ уряду на мову українського села. Довгі роки в Україні село жило своїм мовним життям, а місто, своєю цілком відмінним. Новітня історія України — це історія взаємних між селом і містом, які особливо яскраво виявилися в роки революції.

У 1979 році в Ташкенті відбулася всесоюзна науково-теоретична конференція на тему: „Російська мова — мова дружби і співпраці народів СРСР“. Ця конференція ухвалила, що кожна людина в національних республіках має бути двомовною. Нині в українських селах поширюється викладання російської мови, по-

чинаючи з дитячих садків. Це не спричинить повного занепаду українського визвольного руху, але може привести до знищення української традиції.

Проф. Шевельов підкреслює також завдання українських істориків. Треба вивчати всі процеси на Україні, а не лише історію українського руху чи культури. Наприклад, вивчаючи історію української преси, треба цінити не лише українськими періодичними виданнями, але й російськими газетами, які виходили в Україні і їх читали українці.

Далі виступало молоде покоління: відбулась кругова дискусія про значення національного походження людини в американському житті, зокрема в академічному світі.

Роман Коропецький, який в Українському Науковому Інституті при Гарвардському університеті готується захистити докторську дисертацію в галузі слов'янських літератур, сказав, що в американському науковому світі упереджені до людей певних національностей нема, ціниться лише якість їх роботи, об'єктивність і чесність. Наука ніяк не повинна бути пропагандою. На думку Коропецького, треба більше публікувати наукових праць з українською тематикою англійською мовою, щоб знайомити американських учених з Україною та її проблемами.

Богдан Витвицький говорив, що останніми роками в Америці дедалі більше значення надають національним групам. Про це, наприклад, свідчить недавно видана „Гарвардська енциклопедія національних груп“. Ці групи відіграють важливу роль у політичному житті Америки.

Українці повинні бути більше організовані, тоді вони зможуть більше впливати на політичне життя в Америці і висловити певні рішення.

Андрій Федішин, стаття якого про Східну Європу і Советський Союз друкується в американській пресі, у своєму виступі, як приклад доброї організованості українців, нагадав їх успіхи під час Мадридської конференції у листопаді-грудні 1980 року. Завдяки добрій співпраці українців, зокрема в організації прес-конференції, західний світ через пресу, телебачення і радіо пізнав факти про порушення прав людини в Україні і про арешти правозахисників.

Дискусійний вечір пригнітав чимало людей, зокрема молоді. Добровільно під керівництвом Ірени Петренко-Федішин поділили про закуски, як учасники вечора оцінили після формальної частини і ще мали нагоду поговорити.

Л. Дражевська

Відбудеться Восьмий з'їзд матірньої УРДП

Торонто, Онт. — В дні 29-30 травня, ц.р., тут, у приміщенні Інституту св. Володимира відбудеться Восьмий ювілейний з'їзд матірньої Української Револьюційно-Демократичної Партії, заснованої політичним активом вихідців з земель національного матеріка під проводом сл. п. Івана П. Багряного понад 35 років тому в Західній Німеччині.

З ініціативи УРДП пізніше було створено в різних країнах українського поселення такі відомі установи і організації: ДОБРУС, СУЖЕРО, ОДУМ, Світову Федерацію Кошівих Політичних В'язнів і Переслідуваних московсько-комуністичним режимом, Легіон імені Симона Петлюри, Товариства Сприяння Українській Національній Раді тощо.

В 1948 році УРДП була співтворцем переорганізованого Державного Центру Української Народної Республіки і його складової частини — Української Національної Ради. Провідні діячі матірньої УРДП активно працюють в установах і організаціях системи ДЦ УНР в Екзилі: віцепрезидентом УНР в Екзилі про-тягом 15 років є проф. д-р Микола Степаненко, тепе-

рішній і довголітній головний секретар УРДП; головою УНРади є ред. Володимир Біляк; членами Уряду УНР є агроном О. Сосна, А. Широкопості і Василь Онуфрієнко; членами Української Національної Ради є д-р О. Підгайний, Галина Багряна, Іван Карнаух, Олександр Скаба, Микола Сліпченко, Дмитро Безручко, Федір Рибка, Василь Онуфрієнко, Олександр Сосна.

Крім світоглядних і практично-організаційних доповідей, у програмі З'їзду передбачено зустріч делегатів і учасників з громадським, що відбудеться в час святкової вечірки в суботу, 29-го травня. На Зустріч будуть президент УНР в Екзилі Микола Лівинський і прем'єр Уряду проф. д-р Ярослав Рудницький.

В розвагово-мистецькій частині виступлять із читанням своїх творів Євген Караванський — почесний гість, який прибуває із своєю дружиною, активною діячкою правозахисного руху д-р Ніною Строкатою-Караванською; поет - журналіст Василь Онуфрієнко з Австралії; поет Володимир Біляк, поет-сатирик Йосип Било з Англії та інші.

Спеціаліст політичних наук в УНІГУ

Кеймбридж, Ма. (ФКУ) — Богдан Нагайло, науковий співробітник Інституту Україністики в Гарвардському університеті, є спеціалістом і автором праць на тему советських та східноєвропейських справ. Він постійний дописувач до таких першорядних журналів як „Спектейтор“, „Нью Стейтсмен“, „Обсервер“, як теж до спеціальної публікації „Індекс сензоршип“.

Головною діяльністю зацікавлені цього молодого науковця є проблема національностей у Советському Союзі, Україна після сталінського періоду та оборона людських прав і рух спротиву насильству в СРСР.

Б.Нагайло є автором спеціального нового звіту про ситуацію українців в СРСР, який опублікувала при кінці 1981 року в Лондоні, Велика Британія. Група для прав меншин (The Ukrainians and Georgians by Bohdan Nahaylo and C. J. Peters, Minority Group, 36 Craven Street, London WC2N 5NG), а також недавно опублікованої статті в „Спектейторі“, яка обговорює десяти роковий загальний погром діячів української культури та оборонців людських прав в Україні.

Тепер Б.Нагайло працює над двома значущими проектами: досліджує наслідки дедалізації в Україні, звертаючи увагу на українську творчу інтелігенцію, відродження громадського й культурного життя в Україні та на виникнення українського руху спротиву советському режимові. Одночасно він підготує книжку для британського видавництва про початок і розвиток опозиційних настроїв та руху спротиву в СРСР.

Б.Нагайло народився в Англії. Студіював міжнародну історію і політику в Лідс університеті, закінчивши студії з відзначенням ступенем бакалавра. В 1975 році здобув магістерський ступінь з відзначенням в університеті Манітоби, спеціалізуючись в історії Східної Європи. Відтак студіював три роки в Лондонській Школі економіки та політичних наук, готуючись до докторату. В 1978 році він був zatrudнений Міжнародною Амністією як головний дослідник і спеціаліст советських справ, відповідальний за всю діяльність цієї організації в обороні сотень в'язнів совісти в СРСР, серед яких найбільшу групу становлять українці. Після майже чотирьох років зрештитував з тієї праці, щоб мати змогу повністю присвятити час для поглиблення своїх академічних і журналістських заінтересувань.

У неділю, 9-го травня ц.р. Б.Нагайло виступив з доповіддю в Гарварді на тему:

Повідомляємо Родину, Пластунів та Приятелів, що
ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА НА МОГИЛІ
бл. п. пл. сен.ВОЛОДИМИРА І ст. пл. РОМАНА БАКАЛЬЦЯ
відбудеться
6-го червня 1982 р., о год. 12-й дня
на цвинтарі Кальварія в Іст Патерсоні, Н. Дж.
МАРІЯ БАКАЛЕЦЬ з дітьми

З цієї нагоди висловлюю найщирішу подяку Всім нижче поданим Організаціям міста Пассейку, дорогій Родині, Пластунам та Шановним Приятелям за щедрий пожертви на невідлучний вінок — Пам'ятник моїх Найдорожчих бл. п. Мука і Сина. Щиро дякую Куреневі „Хмельнички“ за переведення збірки.

Пластова Станиця, СУМА, Українська Централь, Самопоміч, Клуб Сеньорів, 42-й Відділ УНС, Гурток УНЮ-ок „Підпечки“, А. Пендзей, М. Таралашки, Б. Чабан, І. Шевчук, Т. Шевчук, С. Шевчук, Я. Обершми, В. Воловодчук, І. Буртик, Т. Кулик, М. Панченко, Т. Моравський, Я. Федун, М. Титла, С. Погора, Б. Чайківський, М. Безушко, М. Гнатейко, Б. Павлюк, І. Дитюк, О. Кібала, С. Петрів, Л. Артемишин, Я. Шерин, В. Санітук, З. Ушак, Я. Моцок, М. Дзвонюк, Я. Станчик, С. Запаленко, Ю. Третяк, Б. Колпато, С. Палидович, Б. Лужняк, М. Яремко, Я. Мартинюк, Д. Порохняк, д-р Ю. Герман, І. Іванків, В. Шиш, В. Мерещак, Р. Костирка, І. Малюта, М. Площанський, М. Тарнавський, д-р Ю. Хименюк, Г. Кузьма, Г. Бобилік, І. Подільчук, О. Павлюк, В. Гной, А. Шадура, А. Ванюк, С. Лапчик, В. Марущак, М. Василюк, М. Юзень, А. Цепар, Ф. Вірстюк, О. Фармліга, Л. Круль, І. Недзвещка, П. Зінч, Р. Левинський, М. Краєв, Т. Олещук, О. Олещук, Ф. Гурик, Б. Крамарчук, І. Бліха, Р. Галабурда, І. Борбич, д-р Н. Кмета, Б. Миколишин, М. Вінтоніа, М. Косаревич, п. Домарадз, Т. Ковалів, Ф. Мартин, Д. Мацько, М. Коцоповський, В. Тижбір, М. Струх, О. Залішський, Д. Пригудяк, В. Залуський, Ю. Дзюва, І. Мандич, О. Хойнацька, І. Ігнат, Р. Плагош, Т. Левинський, М. Дзвонюк, В. Грехнівський, П. Гресь, п. Стець, п-ні Дікончик, І. Чуйко, В. Косаревич, С. Михалько, Е. Третяк, П. Домарадзкий, Б. Пендзей.

В Сороковий День Смерті нашого Найдорожчого Чоловіка, Батька і Дідуся
бл. п. мґра ПАВЛА КОБЗАРА
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в суботу, 29-го травня 1982 р., о год. 6:15 ранку в церкві св. о. Миколая в Пассейку, Н. Дж.
і в церкві Непорочного Зачаття П.Д.М. в Гентрему, Миш.
Просимо Друзів і Знайомих згадати Покійного у своїх молитвах.
Дружина — ОСИПІА зі сином БОГДАНОМ і родиною

Як невідлучно в'язанка неабудьків на свіжій могилі
бл. п. мґра прав ПАВЛА КОБЗАРА
складаємо пожертву 30.00 доларів на ФОНД ім. Т. ШЕВЧЕНКА
Моя Дороженький Подрузі з юних літ Осипі-Піді та синові Богданові з Родиною висловлюємо наш найглибший та щирі співчуття.
Стефа ЗАХАРЧУК-ГЕНґАЛО з мужем Павлом мґр Юлія ЗАХАРЧУК з родиною
Монтреаль, Канада

В ТРЕТЮ СУМНУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ у ВІЧНІСТЬ
бл. п. Проф. ПАВЛА ПЛЮВАКА
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
Іх Святістю Патріархом і Кардиналом Блаженнішим Отцем Йосифом у Римі, Італія; в українській автокефальній православній церкві св. Юрія у Мінеаполісі; в українській католицькій церкві св. Константина у Мінеаполісі.
В несподіваному смутку: ІРИНА ПЛЮВАК з Родиною
У пам'ять Покійного складаємо:
\$100.00 — на український питомець, Парана, Бразилія;
\$50.00 — на Український Дім Культури у Баванд Бруку, Н. Дж.;
\$50.00 — на будову Української Церкви в Єрусалимі, Ізраїль.

Портрет блаженного Павла Плювака.

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що 29-го квітня 1982 року в Клівленді, Огайо, відійшов у Вічність, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО
бл. п. СТЕФАН ШІПКА
народжений 1896 р. в с. Бордуляки, р-н Броди.
ПОХОРОН відбувся в понеділок, 3-го травня 1982 року.
Горем прибіти:
дружина — СТЕФАНІЯ син — ВОЛОДИМИР з дружиною ОЛЕНОЮ Внуки Бліжчі і дальша Родина в Америці й Україні

Пластова Станиця Вашингтон
аплаштує
від 4-го до 17-го липня
НОВАЦЬКІ та ЮНАЦЬКІ ТАБОРИ
в Catocin Mountain Park, Thurmond, Md.
• Повна оплата вноситься 160 дол. Приймається також кваліфікованих виховників до Булав Таборів.
• Зголошення разом з оплатою переписати до 15-го червня, на спільну адресу:
DR. OREST HAWRYLUK
La Grande Rd., Silver Spring, Md. 20903. Tel.: (301) 445-1456

ОМУА
Об'єднання Мистців Українців в Америці повідомляє, що
ВИСТАВКА ОБРАЗІВ СІМОХ МИСТЦІВ
ПРОДОВЖЕНА до 27-го ЧЕРВНЯ
Участь беруть:
ВОЛОДИМИР БАЧИНСЬКИЙ, ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ
ЛЮБОСЛАВ ГУЦАЛОК, ЛЮБОМІР КУЗЬМА,
ЗЕНОВІЙ ОНИШКЕВИЧ, БОГДАН САВЧУК,
ПЕТРО ХОЛДІЙНИЙ, мол.
Галерія ОМУА, 136 Друга Авеню, Нью-Йорк, Н. Я.
Виставка відкрита у п'ятницю — 6-8 веч., в суботу і неділю — 1-8 веч.

Черговий успіх мисткині Ірини Зелик

Торінгтон, Конн. (М.Я.) — В галерії Коннектикатського університету, відділ Торінгтон, відбулася у квітні виставка олійних праць нашої відомої мисткині Ірини Гомотюк Зелик. Виставка відбулася на окреме запрошення факультету мистецтва цього ж університету. Показано там біля 12 картин — квіти, краєвиди, архітектурні пам'ятки. Як звичайно, всі ці твори є великою мистецькою цінністю.

В місцевій американській пресі з'явився ряд вісток про цю виставку. Зокрема часопис „Реджістер“ помістив статтю зі світлин мисткині та чотирьох її картин. Очевидно, що подано також, що малаярка є уродженкою України. Університет випустив „Нюз реліс“ за підписом д-ра Даниїла Калабросе, професора факультету мистецтва, з незвичайно прихильною фавовою оцінкою виставлених картин. Він пише, що твори мисткині „демонструють співгрім поміж природними сценами (об'єктами) і застосуванням олійної техніки до такої міри, що ці два елементи стають співзалежними і творять справжню естетичну гармонію. Коли йдеться про сюжети, які дані Зелик підбирає, то як американці, так і закордонні є передані з

однаковою вітальністю. Композиційні елементи сильні, часто відбігають від згідності з природою, щоб впровадити контролю і порядок, які вона досягає, і які, як здається, є спричинені імпульсом і спонтанною реакцією до даного сюжету. Її палета є дуже формальною, в тому, що вона, подібно як Сезан, обмежує себе до малого вибору тональності. І це дає її працям спонтанне призначення. Добір кольорів, який виказує вплив імпресіоністичного і фовістичного рухів, є рішучий, а при тому ніжний. Найбільше враження роблять на глядача мазки пензля, які надають картинам вітальності, яка є інтегральною частиною малайського мистецтва. Шобільше, це надає естетизму сюжетам, які без цього були б мало цікавими. Відразу пізнати, що це не є праці „сандей гейнтер“, але мистця з глибоким відчуттям і великою любов'ю до образної експресії“.

Виставка тривала до кінця квітня, згодом була перенесена до мистецької Галерії в Нью Бритен, Конн. Сподіваємося, що українські громадяни не проминуть цієї небуденної нагоди, і відвідають мистецьку виставку Ірини Зелик в Галерії Нью Бритен.

В Асторії відбулись церковні урочистості

Під час церемонії спалення мортгеджу стоять (зліва): о. Х. Войтина, ЧСВВ, о. В. Панчук, ЧСВВ (на задньому тлі), М. Душник, Анна Коваль, а. А. Дачук і С. Мотрук.

Асторія, Н. Й. (В. Л.-Ц.). — У неділю, 2-го травня ц.р., тут відбулись урочиста церемонія посвячення внутрішнього розмалювання церкви Чесного Хреста з участю Владика Василя Лостена, єпископа Стамфордської єпархії, протоігумена Патріка Пашака, ЧСВВ, отців парохів доволених сусідніх парохій, а пізніше, в полудневих годинах, заходами парохії був влаштований святковий бенкет, під час якого спалено так званий мортгедж, тобто контракт позики на нову церкву, підписаний між парохією і Українським Народним Союзом.

До Архирейської служби Божої, яку відправив о. 11:30 до полудня Влади-

ка Лостен, співслужили: протоігумен Патрік Пашак, ЧСВВ, ігумен василіянського чину о. Олександр Гевкалюк; дяконали о. Іван Сембрат, ЧСВВ, о. Лев Голдейд, ЧСВВ, впорядником церемонії під час Богослужби був теперішній парох церкви Чесного Хреста о. Христофор Войтина, ЧСВВ. Проповідь виголосив сам Владика Лостен. Церква була виповнена по береги вірними і гостями, серед яких був також єврейський сенатор Антоні Газарі й багато інших офіційних представників повіту Квінс.

Українська католицька парохія Чесного Хреста має довгу і славу історію, бо у цій частині Нью Йорку емігранти з України почали поселюватися ще перед Першою світовою війною. Спочатку вони належали до церкви св. Юра в Нью Йорку і тільки в 1944 році відбулося посвячення парохіального будинку, у якому приміщувалась також церква, що її вівєс час обслуговували отці Василіани: ігумен Максим Маркія, Павло і Петро Гевки, Веніамин Баранник, Атанасій Химій, Сильвестер Коляра, Вассеріон Андрейчук, Христофор Войтина та багато інших отців із сусідньої до Асторії обителі Отців Василіан в Ілен Кові.

Першим парохом був тут о. С. Коллар. Тоді створено було Церковний комітет, завданням якого було виступати українсько-католицької „притягати“ їх до новопосталої парохії. Головою цього Комітету став сам парох, а його секретарем покійний вже сьогодні Володимир Врублевський, активний і відданий громадянин, який довгі роки опісля діявав в парохії.

В червні 1946 року засновано організацію Апостольство молитви, молодечу організацію „Товариство Пресвятого Серця“, завдяки якому тут постав в 1951 році церковний хор, що ним довгі роки керував проф. Констатин Лиско. Тепер хором дирижує Осип Дябога. Пожвавилось суспільно-громадське життя при парохії. Дуже помічником в парохії було Товариство св. Вероні, яке постало вже тоді, коли парохію перебрав о. В. Андрейчук, ЧСВВ.

Другим парохом став о. С. Голик, ЧСВВ, який започаткував збірку на будову нової церкви, а саму будову довершив третій парох о. В. Андрейчук, ЧСВВ, який був парохом у цій громаді 21 рік і дуже багато натрудився, щоб не тільки завершити будову церкви, але поставити життя парохії на вищий рівень. Архітектором нової церкви був Аполінарий Осадча. Офіційне посвячення церкви відбулося 19-го травня 1968 року.

Після смерті о. В. Андрейчука 20-го лютого 1978 року парохом був назначений о. Христофор Войтина, ЧСВВ, за урядування якого довершено внутрішнє розмалювання церкви, що його виконав мистець Борис Макаренко. Треба підкреслити, що теперішній парох дуже дбає про функціонування парохії прицерковних організацій, зокрема молодечих, та вітальних дружин, про єдність у громаді, яка, на його думку, є запорукою всякого успіху. У цій нелегкій праці о. Х. Войтина допомагає секретарка Стелла Шемей і численні парохіани.

У загалу неділю, 2-го травня, Владика Василя посетили іконостає, мозаїки, вітражі і цілість розмалювання по-мистецьки церкви. Владика Василя Лостен і численні отці взяли також участь у бенкеті, майстром церемонії якого був о. Вернард Панчук, ЧСВВ, парох церкви Непорочного Зачаття в Гемтрему, Миш. Бенкет розпочався вступною молитвою, що її провів о. митрат Еміль Монастирський, генеральний вікарій Стамфордської єпархії. Коротке привітальне слово сказав Владика Лостен, а головну промову виголосив о. Патрік Пашак, протоігумен Отців Василіан. Кінцеве слово й слово подяки сказав о. парох Х. Войтина. Від Українського Народного Союзу промовляла заступниця головної передсідниці Марія Душник.

Присутніми на бенкеті були також численні отці, представники організацій і понад 300 парохіан. Від американського політичного світу коротке привітальне слово виголосив член стейтської асамблеї Деніс Батлер. Промовляли також Анна Коваль від організації Апостольство Молитви, яка вручила на руки отця пароху чек на 3,500 доларів, і президент Кредитової кооперації „Самопоміч“ а. Роман Гуглевич, який передав чек на 500 доларів на церковні цілі.

Відбулась також коротка церемонія спалення мортгеджу, у якій асистувала репрезентантка УНС М. Душник і інші офіційні особи. Серед гостей був колишній головний передсідник Йосип Лисогір з дружиною, голова місцевого Відділу УНС Братства св. Миколая ред. Володимир Левенець, голова Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Відділу УК-КА інж. Михайло Шпонтас, секретар Відділу УНС і голова Округу Микола Хоманчук з дружиною та багато інших офіційних представників.

У мистецькій частині виступив дуже успішно церковний хор під диригентурою Осипа Дябога з декількома піснями. Після вичерпання програми кінець молитву проказав о. ігумен О. Гевкалюк, ЧСВВ.

Імпреза була не тільки успішна, але й будуча. Місцеві громадяни (350 родин) горді зі свого досягнення побудови нової церкви, яка є гордістю української спільноти і корисним надбанням для церковних поколінь, які будуть продовжувати зберігати українську релігійну, а також національну спадщину.

Олександр Кошиць РЕЛІГІЙНІ ТВОРИ

(730 стор.)
Ціна \$32.00 з пересилкою
Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

СОЮЗІВКА

проголошує

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР

для хлопців і дівчат у віці 12 — 18 рр.
від 20-го до 30-го червня 1982 р.

- Програма — щоденний проурок, інструкції гри тенісу для початківців і завантажених, основна техніка, тактика, теорія, підготовка до турнірової гри.
- Інструктори: ЗЕНОН СНИЛИК і ЮРІЙ САВЧАК.
- Табірники повинні привезти свій власний виряд, (включно з 3-ма банками м'ячків).
- Приміщення і харчі — \$150.00, теніс — \$55.00.
- Тенісовий табір це найкраща нагода приготуватись до турнірів на СОЮЗІВКУ.

Зголошення висилати:

SOYUZIVKA
Ukrainian National Ass'n Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446 (914) 626-5641

Української мови немає...

В Канаді появилася мапа мов світу під редакцією комітешера офіційних мов Мекса Еллена. На мапі перераховано три мови: червоний, що показує краї, в яких вживають англійську мову, синій — французьку і зелений — російську.

Коли поглянемо на Советський Союз, бачимо, що він позначений на мапі лише одним кольором, а це зелений. Української мови, як інших мов народів, що є під ярмом Советського Союзу, на мапі немає. Значить канадський уряд руками свого урядовця змив із офіційної мапи, яку вживається тепер у всіх школах, бібліотеках і усіх канадських амабасадах, українську мову — мову 50 мільйонного народу. Цікаво відмітити, що на тій же самій мапі позначено, що в Югославії вживається аж чотири мови, а у Фінляндії дві. Отже маємо знову доказ русифікаційних тенденцій в канадських урядових чинниках, які можуть своєю політи-

кою мати великий вплив на чергове покоління, яке буде виховуватися в школах на переконання, що, на терені цілого Советського Союзу існує лише російська мова. Цей черговий доказ фальшивих інформацій, що ширяться про нас у вільному світі, подає нам молода українська — пластунка і Вінніпег, Ліда Гавришків. Вона у своєму листі закликає українську молоді, зокрема громадян Канади писати в цій справі протестні листи до федеральних послів своїх округ, як також безпосередньо до Оттави. Надімося, що українська молодь, а може і взагалі українське громадянство зареагує на цей черговий вияв негативної настанови до українського народу, яке далі пануватиме у західному світі. Для зацікавлених подіємо адреси, де треба писати протести: House of Commons, Ottawa, Ont. K1A 0A6, Canada, Mr. Maxwell Yalden, 66 Slater Street, Ottawa, Ont. K1A, OT8, Canada.

Речиталь-доповідь

д-р Юліани Осінчук

Українська Оперна Гільдія приготувала для торонців дуже цінний вечір: доповідь-речиталь на тему „Українська фортепіанова музика“. Доповідницею була молода Юліана Осінчук, піаністка і д-р музики з Нью Йорку. Вечір відбувся 30-го квітня у театральній залі Інституту св. Володимира в 7:30 год. учасці.

Д-р Юліана зачала свою доповідь від розвитку інструменту і причин, чому у нас досить пізно почала розвиватись фортепіанова музика. Шойно 1796 року, 5 років по смерті Моцарта, був видрукований перший фортепіановий твір невідомого автора „Танці“ в журналі для любителів музики. Ю. Осінчук зачала на уривок. Пізніше Йосиф Домінік Витвицький писав композиції, часто для своїх студенток, поміж ними цікаві варіанти „Українка“. Піаністка зачала частину у цього твору, вже більш скомпільованого технічно і композиційно, оригінального та дуже приємного. Згадуючи Дмитра Бортнянського, знаємо нам переважно з хороших творів, піаністка майстерно зачала Його Сонату Ф-дур.

Юліана Осінчук попередила напочатку, що не можливо в одному вечорі згадати всіх українських композиторів, які компонували для фортепіану, бо головне в ХХ сторіччі ми мали дуже багато композиторів, що творили цінні твори для фортепіану, і українська фортепіанова література є дуже багата. Ю. Осінчук зупинилася тільки на деяких композиторах, які вирізняються стилістично і які багато компонували для фортепіану.

Згадала вона Лисенка, Косенка, Барвінського, до недавня „незнаного“ в СС-СР, Ревуцького, Лятовського, Штогаренка, з молодших — Скорика та Гравовського. Кожного композитора піаністка ілюструвала творами, які або сама грала переважно напам'ять, або з тасьми те, що накрутила сама на добромудий інструмент вдома, не маючи довіря до інструментів у дорозі. Вечір був цікавий.

Д-р Юліана Осінчук говорила свobodно українською мовою, зрозумілою термінологією. Вона грала з темпераментом, почуттям і дуже музичально. І залишила

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, СПИСОК Ч. 11 — 79

Віда.	Прізвище, ім'я	Сума
5	Мисюк М.	2.60
10	Бас Б.З.	6.00
19	Божик Ю.	3.90
19	Божик Т.	7.20
25	Д-РГішак І.	7.50
25	Тершаковець В.	5.40
39	Сенчишин М.	4.90
39	Сенчишин І.	4.90
39	Сенчишин Г.	1.50
70	Жуковець Г.	5.80
70	Богославцев О.	2.85
76	Василь Гнатів	10.00
82	Васильченко К.	5.70
82	Мельничук Б.	5.70
82	Марущак У.О.	5.70
82	Мурга І.	2.80
82	Розгін І.	5.60
82	Грушка М.С.	28.00
82	Місіон Н.	5.20
82	Розгін М.	3.90
88	Олена А.	7.80
88	Форостина М.	9.30
88	Вергун В.	1.50
88	Галайда С.	3.00
88	Олена М.	7.80
88	Даниш Н.	6.30
88	Турчак І.С.	6.00
88	Гніздовський С.	6.00
88	Кабалюк Г.С.	6.00
88	Лепалюк Н.І. д-р	6.00
88	Орловський С.	5.50
88	Палієнко П.	5.50
88	Орловський Г.	5.50
88	Патрикешев Г.	5.40
88	Круг М.	5.10
88	Форостина Марія	4.00
106	Ничай В.	4.05
106	Гравовська Е.	1.50
116	Гравовський К.	3.00
116	Вітій І.	1.50
127	Дмитренко І.О.	3.00
130	Прешляк В.	1.50
130	Гаррісон С.Д.	10.40
130	Прешляк І.	1.50
130	Штецюк У.	2.80
132	Смерка Д.	8.40
132	Смерка М.	3.30
132	Ваура Г.	5.10
132	Шабунчак С.	5.30
133	Шабунчак Д.	3.50
133	Шабунчак Л.	3.50
134	Шмуляк Василь	5.50
134	Шмуляк Василь	20.00
164	Костов М.	3.00
171	Лісаченко Е.	5.30
171	Стедман М.	3.20
174	Гусар Р.	4.95
174	Лепкий М.	7.20
174	Лепкий М.	7.20
174	Прокопович М.С.	28.00
174	Д-р Прокопович В.	15.60
174	Лотоцький І.	2.55
182	Воскобойник П.	2.90
182	Яворський М.	17.40
182	Совин А.	5.80
182	Яворський І.	11.20
182	Феррі К.	4.00
182	Феррі К.	3.60
204	Мікітен М.	6.00
204	Гаврилко Е.	1.50
204	Дудра М.	5.50
204	Палідвор М.	1.50
204	Де Василь С.І.	9.10
204	Віраковський Б.	3.90
204	Комінар М.	3.90
204	Королик А.	3.75
204	Де Василь А.	3.60
204	Козак О.З.	3.45
204	Микитин М.	6.30
204	Левіцький М.	6.30
204	Левіцький Е.І.	3.15
204	Де Василь С.	12.00
204	Денис О.С.	5.80
204	Біраковський М.	5.70
204	Чадшай Р.	2.85
204	Біраковський Б.	2.85
204	Левіцький Д.	2.80
204	Козак У.	2.80
204	Біляк І.	2.55
204	Біраковський Г.	4.50
204	Соневіцький М.Л.	2.25
204	Біраковський Д.	4.00
204	Соневіцький А.	1.80
204	Соневіцький М.М.	1.80
221	Німолон Д.	4.20
371	Білицька Олена	50.00
	(Куз.)	50.00

Сума проголошених чеків.....585.45
Раніше проголошених.....58,464.63

Оксана Бризгун-Соколик

Разом.....59,050.08

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, СПИСОК Ч. 12 — 79

Віда.	Прізвище, ім'я	Сума
203	Нич С.	2.85
206	Гуловач М.	6.00
206	Гуловач Р.М.	3.00
206	Гуловач М.В.	6.60
239	Ціцирук М.	3.00
239	Ціцирук Г.	3.00
245	Калман Н.	5.10
254	Паліга Е.	7.50
254	Паліга К.	7.50
256	Ломога І.Ф.	1.50
257	Лубецький І.Л.	5.50
257	Кручковський І.	1.50
257	Сильчак П.	1.50
257	Кручковський Н.	1.50
257	Смесь І.	1.50
257	Василенко А.	9.20
257	Орлик М.А.	6.60
257	Малін Л.	3.30
257	Гіра Г.	3.15
257	Степелмах Т.	4.75
257	Гіра М.	4.20
257	Василенко А.	2.70
270	Лосієвич Г.	3.90
270	Островський С.	5.70
270	Галла П.С.	4.00
292	Стефаняк Е.	22.49
292	Копач Г.	9.20
292	Копач А.	3.00
292	Копач С.	9.10
292	Копач С.	3.00
292	Копач І.	3.00
292	Копач С.	3.00
292	Копач І.	3.00
301	Семенюк В.	3.00
301	Івашук Е.	3.30
301	Трушев М.	3.30
301	Івашук В.	6.30
301	Шевчук М.К.	2.85
307	Болух М.	5.45
307	Болух С.Д.	2.25
307	Болух А.М.	2.25
307	Болух К.А.	2.25
307	Болух М.М.	2.10
321	Секот П.В.	1.50
325	Дем'янух Г.	1.50
325	Дем'янух С.	1.50
325	Дем'янух С.	6.00
327	Булич Е.	3.00
327	Булич К.	3.00
327	Кулевач К.	1.50
327	Сагатіт С.	1.50
327	Сагатіт С.	7.50
327	Курчак М.	3.45
327	Генін І.	6.90
327	Козловський Т.	5.40
327	Криницький Б.З.	5.40
334	Терентюк К.	3.00
334	Терентюк С.	3.00
334	Терентюк А.	3.00
334	Терентюк Д.	3.00
345	о.пр. Андрій Кісь	28.32
345	Ланге Е.	10.00
345	Щербаненко С.	1.50
345	Андрушески	1.50
345	Гайдак П.	14.40
345	Пупеза Л.	1.50
345	Прегар М.	4.50
345	Прегар О.	4.70
345	Гнойовий В.	3.15
345	Янковська Т.	1.50
345	Якшич О.	25.00
345	Сейлер Р.Е.	4.35
350	Ропицький Е.	5.50
355	Мальгіський А.	5.00
355	Казім Дж.	4.00
355	Рак Дж.	1.50
355	Яким'як І.	1.50
355	Гасак С.	7.80
372	Ярем Яосиф	7.30
395	Петрич А.	1.50
395	Петрич А.	3.60
399	Яросевич М.	3.00
399	Сенюта І.	6.90
399	Яросевич С.М.	3.60
422	Клус М.	5.80
422	Химч Н.	5.70
472	Боднарх І.	4.20
472	Боднарх Л.	2.55
487	Мричко І.	1.50

Сума проголошених чеків.....433.81
Раніше проголошених.....59,050.08

Разом.....59,483.89

ВАКАЦІЇ

ГАРНІ І ЧИСТІ БОНГАЛА до винайму на сезон вакацій, 6 миль від Союзівки, і Басейн до купання. Телефоні: Кергоніком, (914) 626-9850 Нью Йорк, (212) 777-6019

Іван Смоля

НЕСПОКІЙНА ОСІНЬ

Ціна: \$13.00 з пересилкою
Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПАМ'ЯТНИКИ